Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Aksel Halcks Optegnelser

Citation: Larsen, Karl: ”Aksel Halcks Optegnelser”, i Larsen, Karl: *Aksel Halcks Optegnelser*, 1902, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_07-shoot-idm140236447203200/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Aksel Halcks Optegnelser

somhelst andet end at tage imod det altsammen! Og holdt hun det egentlig fast med en eneste Nerve af sig selv?

Hun mente at have lært sig op til en virkelig Interesse for den Kunst, jeg elskede, og som prægede hele vort Hjem.

Med et lidt vemodigt Smil huskede jeg den Maade, hvorpaa hun under min Indflydelse kastede sig over Kunst og Læsning om Kunst. Den mindede om hendes underligt ubændige Kærlighedsanfald overfor Faderen, da hun var en lille Pige.

Langsomt og forsigtigt havde jeg prøvet paa at vække hendes Sans for Kunst. Hurtigt, stærkt og udenfor al Sagens Kærne vilde hun gaa frem. Med Mona Lisa var jeg begyndt. Med en Kvinde som hende selv. Og den historiske Baggrund for Mona Lisas Billede havde jeg søgt at lægge uden om al la Giocondas dybe Kvindelighed, den jeg mente, Thora i sit eget Væsen ret havde Betingelserne for at kunne føle.

Saaledes var jeg i den første Tid af vort Ægteskab blevet ved. Inde mellem

Menneskene i den store By eller ude i Naturen viste jeg hende Kunstens Motiver og talte med hende om det Indhold i Kunstnerens Sind, der fik ham til at gengive dem netop paa sin egen Maade, saa at de virkede ved indtrængende Finhed, storlinjet Dristighed eller hvad det ellers kunde være. Og til Advarsel holdt jeg frem for hende Kunstværker, hvor et ærligt Livets Motiv var set og følt blot med Forfængelighed og Lyst til at vække Opsigt, ofte i Efterligning af en stor Mesters Manér. Jeg viste hende, hvorledes netop dette uægte Gods undertiden ved første Øjekast virkede bestikkende og havde nogle af Forfængelighedens blændende og ikke helt værdiløse Egenskaber.

I Begyndelsen hørte Thora med dybeste Interesse paa mine Ord. Men det blev mig hurtig klart, at hvad der virkelig satte hendes Følelse i Svingning, var min egen Optagethed af, hvad jeg talte om, min Begejstring og især min Iver for at bringe hende til at forstaa noget, jeg selv satte saa højt. Og det va-